

centralen kan bidrage til at forøge Tilliden til den danske Krone, vil den have sin store Betydning.

For øvrigt mener jeg — det mener ogsaa det Parti, jeg tilhører —, at det, som har den største Betydning, er, at vi har vore Statsfinanser i Orden, og det synes vi jo nu at være godt i Færd med. Man kan strides om, hvorvidt vi er ved Balancen, eller hvor nær vi er ved at naa den, men at vi er naaet et godt Skridt hen imod den, tror jeg ikke, nogen vil benægte. Det vil ogsaa have stor Betydning, at vore kommunale Finanser bringes i bedre Orden, end de hidtil har været, og i den Henseende vil jeg gerne sige, at det er min Opfattelse, at man i vore Købstadkommuner fra alle Sider uden Hensyn til det Styre, der er, bestræber sig for at bringe Udgifterne ned, og at Forholdene i Øjeblikket ligger saaledes, at Indtægterne — jeg vil ikke sige flyder saa rigeligt, men dog er saa store, at man omkring i Købstadkommunerne er i Stand til at sætte Skatterne ned og bringe bedre Finanser til Veje, end der har været i det sidste Par Aar. Ved Siden deraf har det sin Betydning, at vi alle uden Hensyn til Partiforhold bidrager vort til at styrke Tilliden til den danske Krone, og at man i alt Fald i de offentlige Forhandlinger og gennem de offentlige Udtalelser, som fremsættes af ansvarlige Politikere og af de Folk, som har med offentlige Forhold at gøre, bestræber sig for i hvert Fald ikke at vække Mistillid til den danske Krone.

Der er under Behandlingen af denne Sag i det andet høje Ting fra en enkelt Side fremsat den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag aabnede Adgang til under et eventuelt andet Styre at anvende en Fortolkning paa denne Lov, hvorefter man skulde kunne begrænse eller regulere Importen. Jeg vil gerne som Ordfører for det Parti, jeg tilhører, sige, at det forekommer mig, at det Perspektiv, der gennem en saadan Udtalelse aabner sig for, hvad et andet Styre kan tænke sig at indlægge i Loven, indeholder en Advarsel, som jeg herved gerne vil lade gaa videre. Men jeg vil ogsaa understrege, at hvis man læser dette Lovforslag rigtigt, synes jeg ikke, der er nogen Mulighed for at fortolke Loven saaledes, at man skulde kunne regulere Vareimporten ved de Foranstaltninger, her træffes. I § 6 hedder det udtrykkelig, at den, der kan præstere Bevis for, at han skal bruge fremmed Valuta til Dækning af Vareimport, kan forlange den, og det forekommer mig, at man ikke kan komme udenom den Bestemmelse eller lægge andet ind i den, end

der udtrykkelig staar. Men jeg vil dog gerne have det sagt her, fordi jeg derved understreger de Udtalelser, der blev fremsat af Handelsministeren; det var jo til Dels en Argumentation mod Importregulering. Jeg vil tilføje, at hvad Mening man ellers maatte have om det Spørgsmaal, hvorvidt vi her i Landet skal have Importregulering — det er et Spørgsmaal, som kan drøftes, men hvis det skal til Forhandling, maa det være ved en særlig Lov —, kan det ikke være Tanken, at det skulde afgøres her. Derfor vil jeg gerne have sagt saa stærkt, som det kan siges, at naar vi stemmer for dette Lovforslag, er det med den Motivering, som er fremsat af Regeringen og Handelsministeren, at det ikke aabner Adgang til eller Mulighed for, at man kan benytte Loven til andre Foranstaltninger end dem, som er omtalt i selve Lovforslaget.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Bramsnes: Det Lovforslag, der her forelægges Landstinget, er jo en sørgelig Rest af den berømte samlede Plan, som blev bebudet af Ministeriet til Frelse for den danske Krone, og jeg har det Indtryk, at Lovforslaget, naar det bliver vedtaget, ikke vil komme til at betyde noget synderligt i denne Henseende. Det fremgik, saa vidt jeg kunde forstaa, ogsaa af de Udtalelser, den højtærede Handelsminister fremsatte. Jeg havde nærmest Indtryk af, at man nu en Gang fremsatte dette Lovforslag for at vise, at man vilde gøre noget. Man haabede jo ogsaa, at en Lov som den, her er Tale om, eventuelt skulde skræmme Spekulanterne — den højtærede Handelsminister udtalte endogsaa, at det var muligt, at Loven vilde komme til at virke uden at træde i aktiv Virksomhed. Det vil sikkert vise sig meget hurtigt, naar Loven skal føres ud i Praksis, at dens Betydning vil blive meget ringe, navnlig under den Administration eller de Former, hvorunder den højtærede Handelsminister har tænkt, den skal virke.

Rigsdagen har jo vedtaget at oprette en Valutaegaliseringsfond. Det var en Foranstaltning, som der var Enighed om, men som mange mente ikke vilde komme til at betyde noget, medmindre man tillige traf andre Foranstaltninger. Repræsentanter for Ministeriet og for Ministeriets Politik var dog af en anden Anskuelse. Det viser sig imidlertid, at de har taget grundig fejl. Valutaegaliseringsfonden er blevet en Fiasko og maatte formentlig blive det, naar man ikke tillige vilde anvende andre Midler for